

EL BISBE

G.A.M. (6a+ / Ae, 230m)

Oberturistes:

J.M. Anglada, germans Cerdà, F. Guillamon, E. Auqué, J. Pons, H. Pokorski, J. Boladeras, J. Pons, E. Lamarca, J. Riera, X.Ylla, J. Feltes i R. Martínez (setembre de 1959)

Material:

22 cintes exprés, joc de tascons i aliens útils. Un estrep.

Contudent i aclaparador el vessant nord dels Frares Encantats hipnotitza amb la seva vertiginosa verticalitat i, alhora, fa volar la imaginació, projectant nous reptes i encenent desitjos. L'aresta GAM, oberta per una de les generacions més insignes del Grup d'Alta Muntanya és tota una declaració de principis. Guanyant el Bisbe pel seu vessant més arrogant, la via s'enfila per una evident fissura fins que aquesta es va diluint i ens aboca a una extraordinària i vertical placa, que en tres tirades ens condueix sota la bola somital. Arribar al cim d'aquest magnífic monòlit té el premi d'assaborir una de les perspectives més encisadores del Serrat, amb tota la timba als nostres peus i al revers l'hospitalari migjorn montserratí.

- Via: GAM
- Zona: Montserrat – Frares
- Dificultat: 6a/Ae (MD)
- Dificultat obligada: V+/Ae
- Llargària: 230 metres
- Grau d'exposició: Mitjà/baix
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Re-equipada l'any 2006 per la FEEC amb parabolts. Hi trobarem claus i algun burí en bon estat.
- Material: 22 cintes exprés. Opcionalment pot anar bé algun tascó o friends mitjans per les dues primeres tirades. Estrep útil si no fem en lliure els llargs 4 i 7.
- Orientació: Nord-oest
- Valoració: *****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de Can Masana i prenem el GR-172 direcció al Monestir. Un cop passada la Cadireta trobarem un desviament a mà dreta que puja cap al Coll de Porc, el prenem i continuem fins un trencall on agafem el camí de l'esquerra; continuem uns metres fins situar-nos a la vertical de la via i des d'allí agafem una traça que ens deixa a peu de via.

L1(V)

Enfilem uns metres de placa que ens deixen a la fissura que seguirem els següents llargs. La roca és la típica de la cara nord, prou ferma en general, però que haurem d'anar controlant per evitar ensurts. El pas clau d'aquesta tirada el trobem poc abans d'entrar a la reunió, més per rar que per difícil. La reunió la fem a una còmoda lleixa al costat d'un arbre. 40 metres, llarg pràcticament equipat però on podem augmentar la protecció a base de tascons i/o friends.

L2(V+)

Superem una mena de ressalts esglaonats que ens menen a la fissura. Entrar-hi pot ser el pas

més difícil, donat que la roca es troba una mica rentada. Un cop a la fissura anirem progressant en diedre, encastant quan calgui, fins que aquesta s'obre i podem entrar dins. En aquest punt trobem una reunió que no fem, flanquegem caminant per darrera la llastra i ens enfilem en oposició fins quedar a sobre, on muntem la segona reunió. 40 metres, llarg pràcticament equipat, on també podem augmentar la protecció a discreció.

L3(6a)

La tercera tirada és una de les més precioses de la via. Es tracta de trenta-cinc metres de diedre/fissura sensacionals, on la verticalitat i les bones preses ens faran gaudir del primer al darrer metre. 35 metres, llarg totalment equipat.

L4(V/Ae)

Sortim de la reunió recte fins un pont de roca i en aquest punt abandonem la fissura i flanquegem cap a la placa, amb uns passos d'equilibri, fins que ens situem a la corrua d'expansions. La verticalitat és absoluta i l'ambient sensacional. A partir d'aquest punt podem progressar en artificial fàcil o en lliure molt difícil. La reunió és al bell mig de la placa i és força incòmode. 35 metres, llarg totalment equipat.

L5(6a)

Un altre dels llargs més bonics de la via. Seguim a la placa, al principi amb grans preses es van fent menudes al temps que anem zigzaguejant per aquest bon mar de pedra. El pas clau el trobem quan encarem una petita fissura poc abans d'entrar a la reunió. 35 metres, llarg totalment equipat.

L6(V+)

Aquí la paret ja perd verticalitat, però l'ambient continua essent fabulós. Avancem per una placa inclinada que es veu tallada per una panxa. Superem la panxa i de seguida ens decantem cap a l'esquerra, cercant sempre la lògica, per després anar cap a la dreta per atènyer la reunió. 30 metres, llarg totalment equipat.

L7(IV+/Ae)

Superem una pronunciada panxa amb un elegant pas d'artificial que ens mena a la darrera placa de la via, que de seguida s'ajeu i ens deixa al cim. 15 metres, totalment equipat.

Descens:

Ràpel llarg per la via Normal que ens deixa al peu de vessant sud del Bisbe. Prenem el camí dels Alts Frares direcció a Agulles.

El que més m'ha agradat:

- Escalada imprescindible, on cada tirada té personalitat pròpia, en un ambient genial.
- La roca millora ràpidament a mida que ens anem enfilant, amb parts francament excel·lents.